

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการพัฒนาซอฟต์แวร์เพื่อการประเมินประสิทธิภาพฟาร์มโคนมรายย่อยในเขตสหกรณ์โคนมแม่อน ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิด ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาทำการศึกษา ค้นคว้า และได้ประมวลความรู้ โดยครอบคลุมเรื่อง ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับฐานข้อมูล

2.1.1 ความหมายของฐานข้อมูล

2.1.2 ข้อดีและข้อเสียของการประมวลผลแบบฐานข้อมูล

2.1.3 ประเภทของฐานข้อมูล

2.1.4 ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการฟาร์มโคนม

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับระบบฐานข้อมูลโคนมในการส่งเสริมการเลี้ยงโคนม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับฐานข้อมูล

2.1.1 ความหมายของฐานข้อมูล

(ศิริข กาญจนชุม และวิชาญ หงษ์บิน, 2542) ได้ให้ความหมายของฐานข้อมูล (Database) หมายถึงกลุ่มของข้อมูล (Data Group) ที่ถูกรวบรวมเข้าไว้ด้วยกัน โดยครอบคลุมรายละเอียดต่าง ๆ เช่นในสำนักงานก็จะรวบรวมข้อมูลตั้งแต่หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่มาติดต่อจนถึงการเก็บเอกสาร ทุกอย่างของสำนักงาน ซึ่งข้อมูลจะมีส่วนที่สัมพันธ์กันและเป็นที่ต้องการออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ข้อมูลนั้นอาจจะเกี่ยวกับบุคคล สิ่งของ สถานที่ หรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่เราสนใจศึกษา ซึ่งข้อมูล (Data) อาจจะได้มาจากการสังเกต การนับหรือการวัด และข้อมูลอาจเป็นได้ทั้งตัวเลขหรือเป็นข้อความก็ได้ ที่สำคัญคือข้อมูลจะต้องเป็นสิ่งที่ เป็นความจริง

2.1.2 ข้อดีและข้อเสียของการประมวลผลแบบฐานข้อมูล

(สมจิตร อาจอินทร์ และงามนิจ อาจอินทร์, 2541)

1) ข้อดีของการประมวลผลแบบฐานข้อมูล

- (1) ข้อมูลมีการเก็บอยู่ร่วมกันและสามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้
  - (2) ลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล
  - (3) สามารถหลีกเลี่ยงความขัดแย้งกันของข้อมูลที่อาจเกิดขึ้นได้
  - (4) การควบคุมการคงสภาพของข้อมูล
  - (5) การจัดการข้อมูลในฐานะข้อมูลทำได้ง่าย
  - (6) ความเป็นอิสระระหว่างโปรแกรมประยุกต์และข้อมูล
  - (7) การมีผู้ควบคุมระบบเพียงคนเดียว
- (2) ข้อเสียของการประมวลผลแบบฐานข้อมูล
- (1) การใช้งานฐานข้อมูลจะเสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง
  - (2) มีความซับซ้อน
  - (3) การสูญเสียข้อมูลที่อาจเกิดขึ้นได้

2.1.3 ประเภทของฐานข้อมูล

(สมจิตร อาจอินทร์ และงามนิจ อาจอินทร์, 2541) แบ่งประเภทของฐานข้อมูลไว้ 3 ประเภท คือ

- 1) ฐานข้อมูลแบบลำดับขั้น (Hierarchical Database) เป็นลักษณะของ ฐานข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ของข้อมูลเป็นแบบหนึ่งต่อหนึ่งหรือหนึ่งต่อกลุ่ม แต่จะไม่มีความสัมพันธ์แบบกลุ่มต่อกลุ่มในฐานข้อมูลแบบนี้
- 2) ฐานข้อมูลแบบเครือข่าย (Network Database) ข้อมูลภายในฐานข้อมูลแบบนี้สามารถมีความสัมพันธ์กันแบบใดก็ได้ เช่น อาจเป็นแบบหนึ่งต่อหนึ่ง หนึ่งต่อกลุ่ม หรือ ความสัมพันธ์แบบกลุ่มต่อกลุ่มก็ได้
- 3) ฐานข้อมูลแบบเชิงสัมพันธ์ (Relational Database) เป็นฐานข้อมูลที่มีความนิยมใช้กันมากในปัจจุบัน ซึ่งสามารถใช้งานได้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกระดับ

2.1.4 ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์

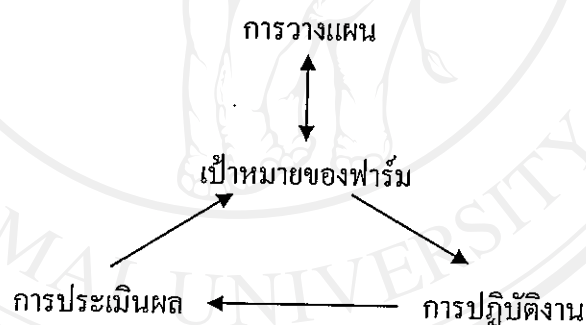
(ศิริลักษณ์ โรจนกิจอำนวย, 2537) ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ เป็นการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแถวและคอลัมน์ในลักษณะตารางสองมิติ ที่ประกอบด้วยแอททริบิวต์ที่แสดงคุณสมบัติของตารางหนึ่ง ๆ โดยที่ตารางต่าง ๆ ได้ผ่านกระบวนการทำ Normalized ในระหว่างการออกแบบเพื่อลดความซ้ำซ้อน และเพื่อให้การจัดการฐานข้อมูลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์เป็นฐานข้อมูลซึ่งให้ภาพข้อมูลในระดับภายนอก (External Level) และระดับแนวคิด (Conceptual Level) แก่ผู้ใช้ข้อมูลได้เป็นอย่างดี ตารางต่าง ๆ ในฐานข้อมูลจะประกอบด้วยแอททริบิวต์ต่าง ๆ ที่ถูกออกแบบเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการเก็บข้อมูลและสามารถเรียกใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีระบบจัดการฐานข้อมูลเป็นผู้จัดการฐานข้อมูลตามทีฐานข้อมูลได้ถูกออกแบบไว้

ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์เป็นฐานข้อมูลที่มีความนิยมใช้กันมากในปัจจุบัน ซึ่งสามารถใช้งานได้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกระดับ และในการพัฒนาซอฟต์แวร์เพื่อการประเมินประสิทธิภาพฟาร์มโคนมรายย่อยในเขตสหกรณ์โคนมแม่อน ฐานข้อมูลที่ใช้คือใช้ระบบฐานข้อมูล Paradox

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการฟาร์มโคนม

หลักการจัดการฟาร์มโคนมหรือวงจรการจัดการฟาร์ม ก็เหมือนกับอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ คือต้องก่อตั้งขึ้นตามเป้าหมายของเกษตรกรเป็นสิ่งแรก จากเป้าหมายก็นำไปสู่การวางแผน การปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ และการประเมินผล

รูป 2.1 แสดงวงจรการจัดการฟาร์ม

หลักการจัดการฟาร์มจะต้องเริ่มต้นด้วยการกำหนดเป้าหมายของฟาร์ม ซึ่งสามารถกำหนดได้ทั้งทางด้านการเงินและทางด้านเทคนิค ตัวอย่างของเป้าหมาย เช่น การเพิ่มรายได้ 5-10% ต่อปี การขยายฟาร์ม การใช้เครื่องจักรในฟาร์ม หรือการเพิ่มปริมาณผลผลิตต่อปีให้สูงขึ้น นอกจากนี้การกำหนดเป้าหมายของฟาร์มยังขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น จำนวนพื้นที่ของฟาร์ม ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ฟาร์ม เงินลงทุนและขนาดของแรงงานที่หาได้ ความรู้ ทัศนคติ และความมุ่งมั่นของเกษตรกร ความแตกต่างในเป้าหมายของฟาร์มจะมีผลต่อการจัดการฟาร์มที่แตกต่างกัน

เมื่อกำหนดเป้าหมายของฟาร์มแล้ว เกษตรกรและนายสัตวแพทย์ประจำฟาร์มหรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากกรมปศุสัตว์ จำเป็นต้องมีการวางแผนร่วมกันก่อนการปฏิบัติงานจริง การวางแผนจะเกิดขึ้นตามเป้าหมายของฟาร์ม และเป็นตัวกำหนดการบริหารจัดการฟาร์มในอนาคต การวางแผนถูกจัดทำขึ้นในระดับที่ต่างกัน ได้แก่ การวางแผนระยะยาว การวางแผนระยะกลาง และการวางแผนระยะสั้น การวางแผนระยะยาวเป็นการวางแผนการบริหารและการจัดการฟาร์มที่จะเกิดขึ้นในปีหน้า การวางแผนระยะกลางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายภายในปีหรือเดือนนี้ และการวางแผนระยะสั้นเป็นการปฏิบัติงานที่ถูกใช้ภายในเวลาไม่กี่วันข้างหน้าหรือในสัปดาห์หน้า

การวางแผนระยะยาว โดยปกติการวางแผนระยะยาวมักเป็นสิ่งที่เกษตรกรต้องการ หรืออยากจะมีในอนาคต ตัวอย่างการวางแผนระยะยาว ได้แก่ การขยายเนื้อที่ฟาร์มโดยการซื้อที่ดินเพิ่ม การใช้เครื่องจักรในการทำงานแทนคน เช่น การซื้อรถแทรกเตอร์ หรือการซื้อเครื่องผสมอาหารอัตโนมัติ การวางแผนระยะยาวนี้มักเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับงานด้านการบัญชีและการเงิน งบประมาณของฟาร์ม เกษตรกรอาจปรึกษากับนายสัตวแพทย์ส่งเสริมในการวางแผนระยะยาว โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานจากข้อมูลด้านการเงินของฟาร์ม

การวางแผนระยะกลาง ในการวางแผนระยะกลางนั้นมักเกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป้าหมายของฟาร์มในการวางแผนระยะกลางนั้นจะถูกเปลี่ยนเป็นเป้าหมายที่จำเพาะมากขึ้นหรือเรียกว่า จุดมุ่งหมาย ซึ่งเกษตรกรมุ่งหวังให้บรรลุได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดขึ้น ตัวอย่างของการวางแผนระยะกลางคือ การทำให้ช่วงห่างของการคลอดถึงผสมติดสั้นลงเหลือน้อยกว่า 90 วัน อัตราการแท้งมีน้อยกว่า 4% สัดส่วนของการคั้ตทิ้งโคสาวน้อยกว่า 6% อายุการคลอดครั้งแรกน้อยกว่า 740 วัน การเพิ่มผลผลิตน้ำนม 5% หรือการผสมเทียมภายในฟาร์ม เป็นต้น

การวางแผนระยะสั้นหรือแผนการปฏิบัติงาน ตัวอย่างของการวางแผนปฏิบัติงานคือ การวางโปรแกรมการถ่ายพยาธิ การคั้ตทิ้งของแม่โคหรือฝูงโคทดแทนที่เป็นโรค การเก็บเกี่ยวหญ้าสำหรับการทำหญ้าหมักที่ขึ้นกับสภาวะลมมรสุม

เมื่อวางแผนเสร็จ เกษตรกรจะเป็นผู้มีหน้าที่ในการนำแผนงานที่วางไว้มาใช้ในการปฏิบัติงานของกิจการโคนม ซึ่งแบ่งเป็น 8 ลักษณะของการปฏิบัติงานคือ การเพาะปลูกพืชอาหารหยาบ โภชนศาสตร์ การดูแลสุขภาพ ระบบสืบพันธุ์ ผลผลิตน้ำนม การทดแทนภายในฝูง ทรัพย์สินในบดูลคกที่และแรงงาน และกระแสเงินสด การปฏิบัติงานดังกล่าวสามารถแบ่งออกเป็นสามย่อยได้อีก ตัวอย่างเช่น ในการดูแลสุขภาพนั้นก็จะมีการจัดการในแต่ละโรคที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นตอนการจัดการย่อย ๆ บางอย่างก็มีความจำเพาะต่อฤดูกาล หรือชนิดของโค เช่น แม่โค ลูกโค หรือโคสาว เป็นต้น ทุกส่วนของการจัดการทั้งหมดและขั้นตอนย่อยของการจัดการดังกล่าวมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและขึ้นต่อกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ด้วยเหตุผลนี้เกษตรกรจำเป็นต้อง

สนใจในทุก ๆ ด้านรวมทั้งขั้นตอนย่อยของมัน ตัวอย่างเช่น ถ้าเกษตรกรใช้เวลาในการตรวจการเป็นสัตว์มากขึ้น ก็จะมีผลทำให้เวลาที่เหลือมีน้อยลงสำหรับการจัดการพื้นที่เพาะปลูก หรือการจัดการการรีดนม การแบ่งทรัพยากรที่มีปริมาณจำกัดของเกษตรกรต้องพิจารณาถึงความสมดุลของขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกันทั้งหมด รวมทั้งสัตวแพทย์ต้องมีความเข้าใจของลักษณะการเชื่อมโยงทางชีววิทยาหรือทางเทคนิคของขั้นตอนหนึ่ง ๆ ไปมีผลกับขั้นตอนอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น การตัดสินใจแบ่งอาหารที่ดีที่สุดไปให้โครีดนมอาจมีผลทำให้เกิดการลดอัตราการเจริญเติบโตของฝูงโคทดแทนที่ได้รับอาหารที่มีคุณภาพต่ำ ทำให้เกิดผลกระทบต่อผลผลิตทั้งในแง่บวกและลบ

ในขณะที่มีการปฏิบัติงานอยู่นั้น ก็จะมีการประเมินประสิทธิภาพเกิดขึ้นเพื่อช่วยในการวิเคราะห์ผลลัพธ์ของแผนที่วางไว้ การประเมินนี้เป็นการประเมินประสิทธิภาพทั้งทางเทคนิคและเศรษฐกิจของกิจการฟาร์ม โคนมทั้งหมด ขั้นตอนนี้เป็นอีกขั้นตอนที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากกรมปศุสัตว์อาศัยข้อมูลต่าง ๆ ของฟาร์มมาใช้ในการประเมิน โดยทำการเปรียบเทียบดัชนีของประสิทธิภาพจริงกับเป้าหมายของฟาร์ม ถ้าประสิทธิภาพของฟาร์มต่ำกว่าเป้าหมายที่วางไว้ นายสัตวแพทย์หรือเจ้าหน้าที่และเกษตรกรจำเป็นต้องวิเคราะห์แผนงานที่วางไว้ว่าเหมาะสมหรือไม่ ถ้าไม่เหมาะสมอาจต้องเปลี่ยนแปลงแผนงาน และวิธีปฏิบัติงานใหม่ นอกจากนี้ยังอาจนำผลที่ได้รับไปใช้ในการปรับเป้าหมายของฟาร์ม โดยเฉพาะในกรณีที่เกษตรกรวางเป้าหมายของฟาร์มไว้สูงหรือต่ำเกินไป

2.3 ระบบฐานข้อมูลโคนมในการส่งเสริมการเลี้ยงโคนม

แนวคิดทางด้านอายุรศาสตร์การผลิต หรือ Production Medicine เป็นการจัดการเกี่ยวกับสุขภาพสัตว์เพื่อให้ได้มาซึ่งปริมาณผลผลิตในระดับที่เหมาะสมที่สุดเมื่อคำนึงถึงต้นทุนการผลิต คำว่า “อายุรศาสตร์การผลิต” หรือ “Production Medicine” นั้น ได้ถูกใช้โดย ศาสตราจารย์ เจ บี เฮนริกซ์ (JB Herrick) เมื่อปี 1989 นอกจากนี้ยังมีการใช้คำอื่น ๆ ในความหมายในทำนองเดียวกันคือ Radostits (2001) “Herd Health and Production Management in Dairy Cattle” นอกจากนี้ยังมีการใช้คำว่า Brand (1996) Herd Health and Production Management หรือ “สุขภาพฝูงและการจัดการผลผลิต”

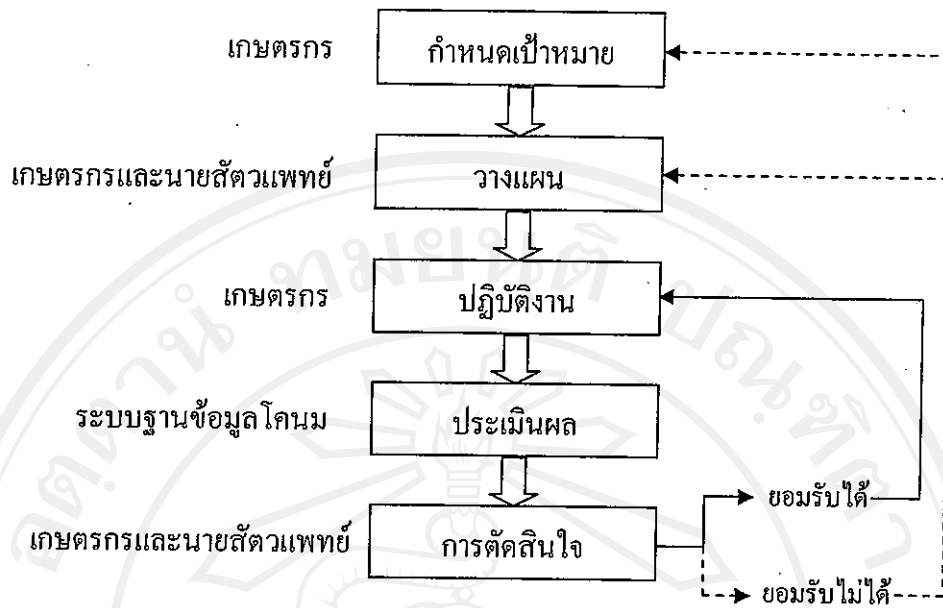
งานบริการสุขภาพฝูงและการจัดการผลผลิต เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างงานทางด้านสัตวแพทย์ที่เกี่ยวกับการดูแล ป้องกัน และรักษาโรค กับงานทางด้านสัตวบาลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการฟาร์ม โดยใช้วิธีการเข้าเยี่ยมฟาร์มประจำเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมต่องานทั้ง 2 ประเภทบนพื้นฐานของการวางแผนเกี่ยวกับการจัดการฟาร์ม งานบริการสุขภาพฝูงมีความแตกต่างอย่างชัดเจนจากงานบริการรักษาสัตว์ทั่วไป ความแตกต่างนี้ได้รวมถึงการที่สัตวแพทย์ต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับฝูงและการดำเนินกิจการทั้งหมดของฟาร์ม รวมถึงการนำเอาข้อมูลในส่วนต่าง ๆ ของฟาร์ม

มาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการจัดการฟาร์มว่าเหมาะสมหรือไม่ งานบริการสุขภาพฝูงและการจัดการผลผลิตถูกใช้เพื่อการปรับปรุงรายได้ฟาร์ม และหรือการลดค่าใช้จ่ายของฟาร์มเป็นหลัก ดังนั้นปัจจัย โรค สุขภาพ และผลผลิตได้ถูกนำมาใช้พิจารณาาร่วมกันในลักษณะทางเศรษฐศาสตร์

(รักรษ์พงศ์ และคณะ, 2549) เกษตรกรฟาร์มโคนมขนาดใหญ่อาจต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญหลายสาขา เพื่อช่วยในการดำเนินกิจการของตนเอง ซึ่งรวมถึงที่ปรึกษาฟาร์มในด้านต่าง ๆ ได้แก่ นักโภชนาการ นักพันธุกรรม นักเศรษฐศาสตร์ ตัวแทนงานบริการและงานขาย และนายสัตวแพทย์ทางด้านสุขภาพฝูง การทำงานร่วมกันนี้นำไปสู่ลักษณะการทำงานในธุรกิจโคนมแบบตื่นตัว (active) แทนที่จะเป็นแบบตั้งรับ (passive) เหมือนในอดีตที่ผ่านมา ความร่วมมือระหว่างที่ปรึกษาหลายสาขาจึงเป็นแรงผลักดันให้ฟาร์มประสบความสำเร็จ ในประเทศไทยนั้นการรวมตัวกันของเกษตรกรฟาร์มโคนมขนาดเล็กในรูปของสหกรณ์ทำให้เกิดรูปแบบฟาร์มโคนมขนาดใหญ่ และมีศักยภาพเพียงพอในการให้บริการด้านสุขภาพฝูงโดยการจ้างสัตวแพทย์เอง หรือผ่านทางหน่วยงานอื่น (ขวัญชาย และคณะ, 2547) อย่างไรก็ตามการใช้งานสุขภาพฝูงสำหรับโคนมส่วนใหญ่ในประเทศไทยยังคงอยู่ในรูปของงานวิจัย และในรูปของการเรียนการสอนในคณะสัตวแพทยศาสตร์ สถาบันต่าง ๆ การทำงานแบบบูรณาการจากผู้เชี่ยวชาญหลายสาขานี้เพื่อให้เกิดภาพของการสร้างสุขภาพสัตว์ที่เหมาะสม การผลิตอาหารที่มีคุณภาพ การเป็นอยู่ที่ดีของสัตว์ (animal welfare) และการผลิตที่ยั่งยืนในการรักษาสุขภาพแวดล้อม

การทำงานด้านอายุรศาสตร์การผลิตดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยสิ่งที่สำคัญในการทำงานคือ โปรแกรมการจัดการฟาร์มโคนม ซึ่งประกอบด้วยส่วนที่สำคัญคือ ระบบฐานข้อมูล และส่วนที่ช่วยนายสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มในการแปลผลที่ได้จากใบรายงาน และสิ่งสำคัญในการทำงานด้านอายุรศาสตร์การผลิตอีกข้อหนึ่งคือ การประเมินสถานภาพของฟาร์มซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญในขบวนการพัฒนาประสิทธิภาพของฟาร์ม นายสัตวแพทย์ส่งเสริมหรือนายสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มมีส่วนสำคัญในขบวนการตัดสินใจ โดยการช่วยเหลือของโปรแกรมการจัดการฟาร์ม การใช้โปรแกรมการจัดการฟาร์มในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตถูกแสดงในรูปที่ 2.2

รูป 2.2 แสดงลักษณะการทำงานของเกษตรกร นายสัตวแพทย์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ฐานข้อมูลโคนมเพื่อการจัดการฟาร์ม

การทำงานของเกษตรกร นายสัตวแพทย์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ฐานข้อมูลโคนมเพื่อการจัดการฟาร์ม โดยเริ่มต้นจากการกำหนดเป้าหมายเกษตรกรจะเป็นผู้กำหนด หลังจากนั้นก็ทำการวางแผนร่วมกันระหว่างเกษตรกรและนายสัตวแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากกรมปศุสัตว์ เกษตรกรจะเป็นผู้ปฏิบัติงาน เมื่อถึงขั้นตอนการประเมินผล โปรแกรมคอมพิวเตอร์ก็จะถูกนำมาใช้เพื่อรายงานผลประสิทธิภาพของฟาร์มให้แก่เกษตรกร และนายสัตวแพทย์หรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากกรมปศุสัตว์ ผลที่ได้นี้จะไปช่วยในการตัดสินใจของเกษตรกรและนายสัตวแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากกรมปศุสัตว์ ถ้าผลที่ได้นั้นยอมรับได้ เกษตรกรก็คงการปฏิบัติงานนั้นต่อไป แต่ถ้าผลนั้นยอมรับไม่ได้ เกษตรกรและนายสัตวแพทย์หรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมจากกรมปศุสัตว์ จำเป็นต้องทำการวางแผนการปฏิบัติงานใหม่อีกครั้ง หรือบางครั้งอาจจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายใหม่ เพื่อให้การทำงานแบบบูรณาการเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(วิทยา สุริยาสถาพร, 2549) ได้ทำการสร้างสรรค์ผลงานเรื่อง โปรแกรมการคำนวณค่าดัชนีสุขภาพฝุงสำหรับฟาร์มโคนมรายย่อย ซึ่งเป็นโปรแกรมที่จัดทำขึ้นโดยใช้โปรแกรม Ms-Excel มีวัตถุประสงค์เพื่อการคำนวณค่าดัชนีต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยนักศึกษาในการลดเวลาในการคำนวณค่าดัชนีต่าง ๆ ด้วยมือ รวมทั้งลดขั้นตอนในการเรียนรู้โปรแกรมใหม่ ๆ อีกทั้งทำให้เกิดความถูกต้องมากขึ้น

เนื่องจากโปรแกรมนี้อาศัยวัตถุประสงค์เพื่อคำนวณค่าดัชนี ไม่ใช่โปรแกรมฐานข้อมูล ดังนั้นการบันทึกข้อมูลจะทำแยกกันในแต่ละฟาร์ม และการใช้งานสามารถใช้ได้สำหรับฟาร์มที่มีจำนวนโคทั้งหมดไม่เกิน 40 ตัว การทำงานของโปรแกรมแบ่งเป็น

1. แบบฟอร์มบันทึกข้อมูล ใช้สำหรับการจัดพิมพ์แบบฟอร์มบันทึกข้อมูล
2. แบบฟอร์มบันทึกข้อมูลการเงิน ใช้สำหรับการจัดพิมพ์แบบฟอร์มบันทึกข้อมูลด้านการเงิน
3. บันทึกข้อมูล เพื่อใช้ในการบันทึกข้อมูล
4. ค่าใช้จ่ายโค เพื่อบันทึกและคำนวณค่าใช้จ่ายโคประเภทต่าง ๆ
5. ต้นทุน เพื่อบันทึกและคำนวณต้นทุนการผลิต
6. รายงานรายตัว เพื่อดูประสิทธิภาพของแม่โครายตัว
7. รายงานรายฟาร์ม เพื่อดูประสิทธิภาพของแม่โครายฟาร์ม